

Divertim-nos fins a morir. El discurs públic a l'era del show-business.

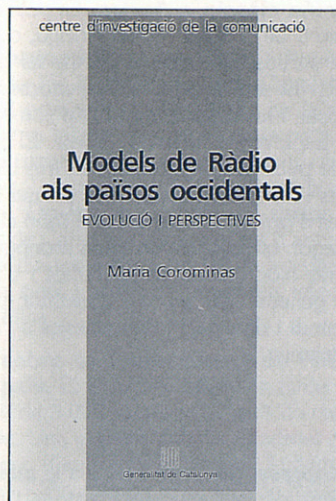
Neil POSTMAN.
Llibres de l'index. Barcelona, 1990.
222 planes. 13 x 19 cm.

En el moment que les televisions privades tenen cos a Espanya i que el model de televisió nord-americà comença a imposar-se, la publicació d'aquest llibre no pot ser més oportuna. Neil Postman, teòric de la comunicació i professor universitari a Nova York, va escriure aquest llibre el 1985, i hi analitza les conseqüències que pot tenir la manera entretinguda d'informar que és pròpia de la televisió i que ha transformat dràsticament la política, la ciència, l'educació i la religió. Postman es lamenta de l'agonia de la paraula impresa i retrata, amb humor, agudeses i una prosa brillant, els perills del món àudio-visual. En la comparació entre 1984, d'Orwell, on les persones són controlades mitjançant el dolor, i *Un món felç*, d'Huxley, on són controlades per mitjà del plaer, Postman obliga a considerar la possibilitat que fos Huxley i no Orwell que tingués raó.

Rapport sur la communication dans le monde.

Les presses de l'Unesco. París, 1990.
524 planes. 20,8 x 29,5 cm.

Aquest *Rapport* és un estudi global del desenvolupament de la comunicació i constitueix una de les fonts d'informació més completes actualment disponibles sobre la comunicació en el món. Els editors el treuen a la llum amb la voluntat que sigui una obra de referència per a aquells que han de prendre decisions, per als que han de planificar i per a tots aquells que treballen en el món de la comunicació. Tracta de la cooperació tècnica, de les tecnologies, de les tendències econòmiques i industrials, de la formació i l'ocupació, de la circulació d'informació, dels aspectes jurídics i de les últimes novetats en el camp de la comunicació. Conté, d'altra banda, un abundant material bibliogràfic, referències i estadístiques. N'existeix també una edició en anglès, i és a punt de sortir la castellana.

Models de ràdio als països occidentals. Evolució i perspectives.

Maria COROMINAS
Centre d'investigació de la comunicació de la Generalitat de Catalunya.
Barcelona, 1990.
74 planes. 15,5 x 22 cm.

Els canvis més importants que han afectat la indústria de la ràdio als països occidentals han estat determinats pel creixent pes del sector privat a la radiofusió, que sol formar un règim de duopoli amb el sector estatal, segons s'explica en aquest nou llibre publicat pel Centre d'Investigació de la Comunicació de la Generalitat de Catalunya i del qual és autora Maria Corominas.

El llibre fa una anàlisi de l'evolució, la situació actual i les perspectives de la ràdio, estudiant els règims de propietat i explotació, les formes de finançament, els mecanismes de regulació i de control i el plantejament general de la programació als països occidentals.

Maria Corominas assenyala en la introducció del llibre que "la ràdio és un mitjà de comunicació amb un grau de penetració molt alt en la vida quotidiana i, per tant, té una capacitat d'incidència social elevada", i no obstant això, continua l'autora, "l'interès dels estudiosos de la comunicació per la radiofusió fa anys que no ocupa un lloc preeminent".

Amb aquest llibre, Maria Corominas sistematitza les característiques dels diversos models de ràdio, fugint de la presentació tradicional per països, a fi d'oferir alternatives a l'organització de la ràdio a Catalunya.

Models de ràdio als països occidentals és el quart llibre de la col·lecció "Informes" del Centre d'Investigació de la Comunicació (CIC). Altres monografies d'aquesta col·lecció tracten sobre la comunicació social a Catalunya als anys 80, la indústria àudio-visual a Catalunya, i els fluxos de la premsa entre Catalunya i la resta d'Espanya.

El CIC edita també la col·lecció "Estudis", dins la qual han aparegut fins ara tres títols, sobre la teoria dels gèneres periodístics, les telecomunicacions a Europa, l'anàlisi de la imatge fotogràfica i sobre els sistemes estatals d'ajuts a la premsa en diversos països.

Convocat
el IX Premi
Serra
i Moret

El departament de Benestar Social de la direcció general d'Acció Cívica de la Generalitat de Catalunya convoca el novè premi Serra i Moret. Poden optar a aquest premi aquells articles periodístics que tractin el civisme en algun dels seus aspectes, o bé en facin una descripció global o una anàlisi prospectiva. Hauran d'haver estat publicats en el període comprès entre l'1 de febrer de 1990 i el 31 de gener de 1991.

El premi per al guanyador serà de 250.000 pessetes.

Els treballs, dels quals només caldrà presentar un exemplar, es trametran a la direcció General d'Acció Cívica, plaça d'Antoni López, 5, 08002 Barcelona, per correu certificat o personalment. Hauran d'incloure el nom, adreça i telèfon de l'autor. Aquells treballs que siguin presentats amb pseudònim, inclouran en sobre tancat les mateixes dades. Els articles, que podran ser proposats pel seu autor o bé pel diari o revista que els ha publicat, hauran d'incloure la data i el nom de l'esmentada publicació. El termini finalitzarà el 31 de gener de 1990.

El jurat serà format per: Albert Abril, Francesc Candel, Josep Cuní, Joaquim Ferrer, Ignasi García i Clavel, Antoni Kirchner, Manuel Lladonosa, Albert Manent i Ignasi Riera.

El seu veredict, que serà inapel·lable, es farà públic el 23 d'abril, Diada de Sant Jordi, en l'acte de lliurament dels premis que es realitzarà al Palau de la Generalitat.